

Anledning til at rejse dette Spørgsmaal her. Lovforslaget er kommet fra Folketinget, og jeg mener, at vi her i Tinget maa behandle det, saaledes som det foreligger. Man kan saa for Færøernes Vedkommende komme tilbage til Sagen paa et senere Tidspunkt, og jeg haaber da paa en god Løsning.

Kr. Johansen: Der er jo ingen Grund til at optage en længere Debat om Ændringsforslag, der ikke foreligger til Behandling, men da den højtærede Landbrugsminister har gjort nogle Bemærkninger til mig, vil jeg ganske kort svare derpaa. Den højtærede Minister siger, at der i Forbindelse med dette Laan ikke er Tale om nogen Gave, og det kunde han have Ret i under almindelige Forhold — ved tidligere Lovgivning paa dette Omraade kunde denne Betragtning være rigtig. Men i den nuværende Situation kunde man i Stedet for Gave kalde det, der her er Tale om, en Præmie til dem, som selv under disse vanskelige Forhold giver sig i Lag med saadanne Grundforbedringsarbejder og derigennem ikke alene skaffer Arbejde til andre, men skaber større Værdier, end der ellers kunde blive Tale om. Hvad det angaar, at disse Arbejder skal være rentable, er vi selvfølgelig ganske enige. Man kan maaske i enkelte Tilfælde tænke sig, at de ikke bliver det, men i al Almindelighed kan jeg slet ikke tænke mig Grundforbedringsarbejder, der ikke er rentable, og i det Øjeblik de er det, er der jo for saa vidt Garanti til Stede i selve Værdien af de udførte Arbejder. Hvis denne Lovgivning skal faa den Betydning, den bør have, tror jeg ikke, man skal nære Betænkelighed ved at yde Laan til en Mand, som maaske ikke kan yde afgjort økonomisk Garanti, naar han ellers moralsk staar saaledes, at der er al mulig Grund til at yde ham et saadant Laan. Den Opfattelse vil jeg gerne have Lov til at beholde. For øvrigt tror jeg ikke, at Smaakaarsfolk i dette Land, de, der er daarligst økonomisk stillet, altid er de daarligste Betalere; de sætter nemlig først og fremmest alt ind paa at betale, hvad de skylder, enten det er til Staten eller til andre.

Jeppesen (Drusebjerg): Der var jo en ikke ganske ringe Uoverensstemmelse mellem den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe) med Hensyn til, hvad Lagtinget mente der burde ydes til denne Sag, men da det synes, som om det ærede Medlem for 7de Kreds er tilfreds med de 10 000 Kr.,

som det ærede Medlem mener maa betragtes som et Forsøg, vil ogsaa jeg erklære mig tilfreds hermed; dog vil jeg gerne endnu en Gang understrege, at hvis det skulde vise sig, at Nødvendigheden taler for at gaa betydeligt videre, vil vi fra vor Side gerne være med til at yde et noget større Beløb.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som blev stillet af et Mindretal i Folketinget, udtalte den højtærede Landbrugsminister, at det ikke vilde have betydet nogen Forbedring af Lovforslaget, om disse Ændringer var blevet gennemført. Det sete afhænger jo af, med hvilke Øjne man ser. Jeg ser nu saaledes paa denne Sag, at den ikke alene har Interesse for den enkelte, men ogsaa i høj Grad for Samfundet; thi det gælder i Øjeblikket om at faa saa stort et Udbytte af den danske Jord som muligt, det kan vi vel alle sammen være enige om. Vi maa søge at lægge Tingene saaledes til Rette, at dette lader sig gøre; og at baade Stat og Kommune her har en meget stor Interesse, er sikkert hævet over enhver Tvivl. Ud fra dette Synspunkt mener jeg, man bør animere til Grundforbedringsarbejder i saa stor Udstrækning som muligt, og jeg er ganske overbevist om, at hvis man vil lempe Kommunegarantien og yde et Tilskud til den enkelte, vil det have den Virkning, at der kommer betydelig flere Arbejder i Gang, end det ellers vilde være Tilfældet. Derfor vilde jeg ikke alene finde det forsvarligt, men ogsaa betragte det som en god og nyttig Anvendelse af Statens Penge, om de nævnte Ændringer var blevet gennemført.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): I Anledning af, at det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe) udtalte, at Lagtinget havde ønsket 35 000 Kr. aarlig i 3 Aar, skal jeg udtale, at der ganske rigtigt her foreligger en Uoverensstemmelse mellem, hvad det ærede Medlem anfører, og hvad jeg har sagt. Jeg har ikke ønsket, der skulde ske andet, end at Lagtingets Indstilling blev lagt til Grund for Lovforslaget, idet jeg kun har anmodet om, at hvad Lagtinget i øvrigt har ønsket med Hensyn til Grundforbedringslaan, skulde indarbejdes i Lovforslaget om de almindelige Grundforbedringslaan. Jeg har nu forhørt mig i Ministeriet, og man mener dér, at de 10 000 Kr. er det, som Lagtinget har ønsket, men der har ikke været Tid til at undersøge det nærmere. Det er jo imidlertid en Undersøgelse, som meget let kan foretages; den vil nu blive foretaget, og hvis det viser sig, at Lagtinget har ønsket